

U S N E S E N Í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Renatou Polanskou ve věci

ve věci

žalobce: **XXX**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený XXX, narozeným XXX
bytem XXX
právně zastoupený advokátem JUDr. Viktorem Pakem
sídlem Francouzská 28, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Nemocnice Pardubického kraje, a.s.**, IČ 27520536
sídlem Kyjevská 44, 532 03 Pardubice
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D.
sídlem Veleslavínova 59/3, 110 00 Praha 1

za účasti vedlejší účastnice
na straně žalované: **ČSOB Pojišťovna, a.s., člen holdingu ČSOB**, IČO 45534306
sídlem Masarykovo náměstí 1458, 530 02 Pardubice
zastoupena advokátkou Mgr. Evou Novákovou
sídlem Ovocný trh 573/12, 110 00 Praha 1

o zaplacení 22 000 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce podal proti žalované návrh na zaplacení v záhlaví tohoto usnesení uvedené částky představující odčinění vytrpění bolesti a ztížení společenského uplatnění v souvislosti s ublížením na zdraví. O návrhu žalobce rozhodl Okresní soud v Pardubicích mezitímním rozsudkem ze dne 9. 5. 2022, č.j. 106 C 39/2017-193 a to tak, že nárok žalobce na odčinění vytrpění bolesti a ztížení společenského uplatnění v souvislosti s ublížením na zdraví je co do základu zcela důvodný. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 21. 6. 2022. Následně došlo mezi účastníky k mimosoudnímu jednání, jehož výsledkem byla dohoda o narovnání, kterou za nezletilého žalobce uzavřeli rodiče s Nemocnicí Pardubického kraje a.s. a s ČSOB Pojišťovnou, a.s., člen holdingu ČSOB. V důsledku uzavření této dohody vzal žalobce v průběhu řízení svůj návrh v celém rozsahu zpět.

2. Soud postupoval podle § 96 o.s.ř. a řízení zastavil, když ještě před tím byly žalovaná i vedlejší účastnice na straně žalované, vzhledem k tomu, že ke zpětvzetí návrhu došlo až po zahájení jednání, vyzvány k vyjádření se a sdělení souhlasu či nesouhlasu, případně sdělení důvodu nesouhlasu se zpětvzetím návrhu. Protože žalovaná i vedlejší účastnice na straně žalované vyslovily souhlas se zpětvzetím žalobního návrhu v plném rozsahu, postupoval ve smyslu shora citovaného zákonného ustanovení a toto řízení zastavil.
3. Výrok o nákladech soudního řízení je odůvodněn ust. § 146 odst. 1 písm. b) o.s.ř., když všichni účastníci řízení se práva na náhradu nákladů tohoto řízení vzdali.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím podepsaného soudu.

Pardubice 29. května 2023

JUDr. Renata Polanská v.r.
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Pokorné a soudců JUDr. Víta Pejška a Mgr. Miloše Zdražila ve věci

žalobce: **XXX**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený XXX
bytem XXX
právně zastoupený advokátem JUDr. Viktorem Pakem
sídlem Francouzská 28, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Nemocnice Pardubického kraje, a.s.**, IČ 27520536
sídlem Kyjevská 44, 532 03 Pardubice
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D.
sídlem Veleslavínova 59/3, 110 00 Praha 1

o zaplacení 22.000.000 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 16. 8. 2021, č. j. 106 C 39/2017-155,

takto:

Usnesení okresního soudu se mění tak, že se řízení v dané věci nepřerušuje.

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným usnesením přerušil řízení do doby pravomocného skončení řízení vedeného u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. XXX.
2. Z odůvodnění usnesení vyplývá, že se žalobce proti žalovanému v dané věci domáhá zaplacení 22.000.000 Kč s příslušenstvím z titulu vytrpění bolesti a ztížení společenského uplatnění v souvislosti s ublížením na zdraví při hospitalizaci žalobce u žalovaného. Přitom žalovaný v odporu a ve vyjádření k žalobě namítal nedostatek své pasivní věcné legitimace s odůvodněním, že žalobce byl od žalovaného přeložen do Fakultní nemocnice v Hradci Králové, kde mu byly poskytnuty další zdravotní služby a kde se podrobil i XXX, a žalovaný nemůže být činěn odpovědným za nynější zdravotní stav žalobce, pokud se na jeho stavu podílely nebo jej přímo způsobily zdravotní služby poskytnuté dalším poskytovatelem. K tomu se žalobce vyjádřil tak, že v kopii zdravotnické dokumentace zaslané mu žalovaným v reakci na jeho žádost ze dne 30. 5. 2017 a doručené mu dne 14. 6. 2017, chybí kopie „ambulantního nálezu ze dne XXX 2017“ i „celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX“, a proto vyzval žalovaného k poskytnutí těchto dvou součástí zdravotnické dokumentace, žalovaným mu však poskytnuty nebyly, a proto podal u Okresního soudu v Pardubicích žalobu na vydání těchto listin, přičemž řízení je vedeno pod sp. zn. 18 C 131/2018. Okresní soud nejprve dané řízení přerušil do skončení řízení vedeného u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 18 C 131/2018, ale protože toto řízení bylo skončeno, svým usnesením ze dne 6. 8. 2019, č.j. 106 C 39/2017-101, v dané věci pokračoval. Následně vyčkával na výsledek probíhajícího jednání o mimosoudním ukončení sporu mezi účastníky. Poté však zjistil, že u Okresního soudu v Pardubicích je pod sp. zn. XXX vedeno trestní řízení, a to na základě obžaloby podané státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Pardubicích na obviněné, kterými jsou tři fyzické osoby, jež byly v rozhodném

období zaměstnanci Nemocnice Pardubického kraje, a.s. s tím, že jinému (žalobci) z nedbalosti způsobily těžkou újmu na zdraví a takový čin spáchaly proto, že porušily důležitou povinnost vyplývající z jejich zaměstnání a povolání podle zákona, resp. neposkytly osobě, která jevíla známky vážné poruchy zdraví (žalobce) potřebnou pomoc, ač byly podle povahy svého zaměstnání povinny takovou pomoc poskytnout a dále na právnickou osobu – společnost Nemocnice Pardubického kraje, a.s., v rámci jejíž činnosti jednali zaměstnanci při plnění pracovních úkolů, a takové jednání lze právnické osobě přičítat, neboť bylo spácháno zaměstnanci proto, že osoby uvedené v § 8 odst. 1 písm. b/, resp. c/ zákona č. 418/2011 Sb., neprovedly taková opatření, která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neúčinnily nezbytná opatření k zamezení následků spáchaného trestného činu. Okresní soud na základě toho uzavřel, že v řízení vedeném u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. XXX, které nebylo dosud pravomocně ukončeno, je s přihlédnutím k námitkám žalovaného řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu v této věci, a proto řízení dle § 109 odst. 2 písm. c/ o.s.ř. přerušil do doby pravomocného skončení uvedeného trestního řízení.

3. Proti usnesení podal včas odvolání žalobce. Namítal, že v daném případě nejsou pro přerušování řízení dány podmínky. Žalobce je nezletilý, XXX a má zájem na co nejrychlejší rozhodnutí ve věci. Nelze přitom vyloučit, že předmětné trestní řízení, navíc vedené proti několika obžalovaným s vzájemně protichůdnými zájmy a postoji, bude trvat několik let, přičemž občanskoprávní soud je v souladu s § 135 odst. 1 o.s.ř. vázán toliko odsuzujícím rozsudkem vydaným v trestním řízení. Otázky, které budou řešeny v trestním řízení, se navíc týkají především posouzení trestněprávní odpovědnosti zaměstnanců žalovaného i žalovaného samotného a předpoklady pro posouzení této odpovědnosti jsou jiné než pro posouzení občanskoprávní odpovědnosti za způsobenou újmu na zdraví a tudíž rozsah potřebného dokazování v civilním procesu se již z principu neshoduje s rozsahem dokazování potřebného k uznání obžalovaného vinným v trestním řízení, když v obou řízeních se navíc uplatní odlišné zásady. Odkázal k tomu na unesení Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1263/11. Namítal, že zatímco jednou z hlavních zásad trestního řízení je nepochybně zásada *in dubio pro reo*, vyplývající z principu *presumpce nevinny* vyjádřeného dle ust. § 2 odst. 2 trestního řádu („dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen“), v občanském právu se naopak uplatní především zásady vyjádřené v části první, hlavě I. občanského zákoníku, mj. zásada vyjádřená v ust. § 6 odst. 2, dle níž „nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu a nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu“. Měl také za to, že vyčkávání na výsledek trestního řízení není ani v souladu se zásadou vyjádřenou v ust. § 100 o.s.ř., podle níž jakmile bylo řízení zahájeno, postupuje v něm soud i bez dalších návrhů tak, aby věc byla co nejrychleji projednána a rozhodnuta, ani s principem hospodárnosti občanského soudního řízení. Při úvaze o tom, zda řízení přerušit, by měl soud postupovat podle okolností konkrétního případu, zejména s ohledem na to, zda v řízení nelze učinit jiná vhodná opatření a také s ohledem na celkovou délku řízení, o kterou se nutně původní řízení prodlouží, a odkázal k tomu na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 5270/2009. Soud přitom bere v úvahu i stav (pokročilost) obou řízení tak, aby eventuální přerušování mělo vůbec praktický smysl s ohledem na předpokládanou délku řízení, na jehož skončení hodlá soud vyčkat a případně nezaložilo kompenzační důvod spočívající v nepřiměřené délce řízení a odkázal k tomu na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Nd 74/2001 a rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 840/2011. Připustil, že mezi účastníky delší dobu probíhala mimosoudní jednání, bohužel však nebylo mezi stranami dosaženo shody ani na textu finální dohody, ani na výši odškodnění, jež by měla být na jejím základě nezletilému žalobci vyplacena, a žalobce tudíž pozbyl naděje, že takové dohody dosaženo bude. S ohledem na princip rychlosti a hospodárnosti občanského soudního řízení nepovažuje žalobce přerušování řízení za vhodné opatření tím spíše, že není najisto postaveno, jak a kdy řízení v trestní věci skončí a odkázal k tomu na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 4713/2016. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.

4. Žalovaný se k odvolání žalobce vyjádřil tak, že je považuje za nedůvodné a usnesení okresního soudu měl za správné. Uvedl, že otázky řešené v trestním řízení u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. XXX jsou do značné míry totožné s otázkami, které musí nezbytně zjišťovat soud v předmětné věci. Jedná se o skutkové a odborné skutkové otázky ohledně postupů zdravotnických pracovníků, jejichž prostřednictvím poskytl žalovaný péči žalobci a o posouzení správnosti odborného postupu žalovaného, přičemž zjištění učiněná v trestním řízení jsou bezprostředně zásadní pro toto řízení a naopak, pokud by předmětné řízení přerušeno nebylo, došlo by tím k duplicitnímu zjišťování stejných důkazů a odborných vyjádření ve značném rozsahu. Nehospodárnost řízení by tak mohla být založena nedůvodným zdvojením úkonů vedoucích k zjištění skutkového stavu. To vše za situace, kdy přístup k podkladům bude nutně zásadně omezen z důvodu vyšetřování orgánů činných v trestním řízení. Měl za to, že usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 4713/2016 bylo vydáno za podstatně odlišných okolností, když se jednalo o řízení o určení neplatnosti právního jednání, kdy současně probíhalo trestní řízení ohledně trestného činu vydírání a naplnění znaku trestného činu vydírání tak bylo pouze okrajové k posouzení platnosti právního jednání. Oproti tomu v daném řízení je řešena otázka odpovědnosti žalovaného za újmu žalobce, která se zásadně překrývá s otázkou, zda zaměstnanci žalovaného porušili při péči o žalobce důležitou povinnost uloženou zákonem, jež je předmětem trestního řízení. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2459/2020, který uzavřel, že smyslem ust. § 109 odst. 2 písm. c/ o.s.ř. je zajistit hospodárnost řízení, přičemž při úvaze o tom, zda řízení přeruší, by měl soud postupovat podle okolností konkrétního případu, zejména s ohledem na to, zda v řízení nelze učinit jiná vhodná opatření a také s ohledem na celkovou délku řízení, o kterou se nutně původní řízení prodlouží. V usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 5759/2016 Nejvyšší soud uvedl, že hlavní důvod pro přerušení řízení spočívá v hospodárnosti řízení, tj. aby stejná otázka nebyla posuzována nadbytečně dvakrát. Všechna základní kritéria k důvodnosti přerušení řízení byla dle žalovaného v dané věci naplněna. Okresní soud přerušením řízení směřuje k hospodárnosti řízení, neboť posuzované otázky ohledně správnosti odborného postupu zdravotnických pracovníků a další skutkové otázky jsou předmětem jak tohoto, tak trestního řízení. Navíc přerušení by nemělo vyvolat nepřiměřené následky pro stranu žalující, neboť žalobce obdržel od žalovaného zálohu na eventuelní plnění v podobě náhrady za ztížení společenského uplatnění ve výši 5.000.000 Kč, na bolestné ve výši 500.000 Kč a na náklady vynaložené na péči o žalobce ve výši 500.000 Kč, tj. celkem 6.000.000 Kč, a poukázal na to, že ve prospěch žalobce byla zřízena i veřejná sbírka k zajištění nákladů jeho potřebné péče a na pomoc jeho rodině. Žalovaný měl tudíž za to, že byla přijata opatření k finančnímu zajištění aktuálních potřeb žalobce, a pokud by přerušením došlo k časovému zdržení řízení, pak to nevyvolá nepřiměřené důsledky pro žalobce, nadto s ohledem na nezbytnost skutkových zjištění není jednoznačné, zda či na kolik ke zdržení rychlosti řízení dojde. Dodal, že v rámci mimosoudních jednání nebyla odsouhlasena dohoda o narovnání, nicméně byly vyřešeny její základní parametry. Navrhl, aby odvolací soud usnesení okresního soudu potvrdil.
5. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení (§ 212 a § 212a odst. 1 o.s.ř.), bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), a uzavřel, že odvolání je důvodné.
6. Dle § 109 odst. 2 písm. c/ o.s.ř. pokud soud neučiní jiná vhodná opatření, může řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět.
7. Řízení v dané věci bylo zahájeno v listopadu 2017. Již druhé přerušení řízení je v rozporu s čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (zákon č. 2/1993 Sb.), podle něhož má mimo jiné, každý právo, aby jeho věc byla projednána bez zbytečných průtahů.
8. Řízení vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. XXX navíc může trvat skutečně dlouhou dobu, neboť je vedeno vedle žalovaného i proti třem fyzickým osobám. Především však i pokud jde o žalovaného lze přisvědčit námitkám žalobce, že předpoklady pro posouzení

odpovědnosti v trestním řízení jsou jiné než pro posouzení občanskoprávní odpovědnosti za způsobenou újmu na zdraví.

9. Okresní soud přitom napadené usnesení odůvodnil v podstatě námitkami žalovaného z jeho odporu proti platebnímu rozkazu a vyjádření k žalobě z počátku tohoto řízení (leden 2018), aniž by přihlédl k tomu, že žalovaný poté na žalobou požadovanou újmu plnil 6.000.000 Kč, byť to žalovaný nazývá zálohou na případnou újmu.
10. Pokud pak snad okresní soud přerušil toto řízení proto, že žalovaný namítal, že se na újmě žalobce podílela i Fakultní nemocnice v Hradci Králové, tak ta podle obžaloby založené ve spise v trestním řízení, pro které okresní soud řízení přerušil, není trestně stíhána.
11. Ostatně Nejvyšší soud ve svém usnesení sp. zn. 33 Cdo 4713/2016 uvedl, že přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c/ o.s.ř. je fakultativním opatřením soudu; opodstatnění však má v situacích, kdy se to jeví být hospodárné a kdy tím neutrpí oprávněné zájmy účastníků. A tak tomu v dané věci s ohledem na délku řízení (od roku 2017) a oprávněné zájmy těžce zdravotně postiženého nezletilého žalobce není.
12. Odvolací soud proto usnesení okresního soudu změnil tak, že se řízení v dané věci nepřerušuje (§ 220 o.s.ř.).
13. O nákladech řízení včetně tohoto řízení odvolacího rozhodne okresní soud v rozhodnutí, jímž se u něho bude řízení končit (§ 151 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání u Okresního soudu v Pardubicích ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu. O dovolání by rozhodoval Nejvyšší soud ČR. Dovolání je přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud.

Pardubice 30. listopadu 2021

JUDr. Alena Pokorná v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl samosoudkyní Mgr. Leonou Poplerovou ve věci

žalobce: **XXX**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupen zákonným zástupcem XXX, narozený dne XXX
zastoupený advokátem JUDr. Viktorem Pakem
sídlem Francouzská 28, Praha 2

proti
žalované: **Nemocnice Pardubického kraje, a.s.**, IČ 27520536
sídlem Kyjevská 44, 532 03 Pardubice
zastoupené advokátem JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D.
sídlem Veleslavínova 59/3, Praha 1

o stanovení povinnosti pořídit a vydat kopii zdravotnické dokumentace

takto:

- I. Řízení se, v části týkající se povinnosti vydat žalobci kopii „ambulantního nálezu ze dne XXX 2017“, zastavuje.
- II. Žalovaná je povinna pořídit a žalobci vydat kopii „celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízeného dne XXX 2017, resp. v noci z XXX 2017 na XXX 2017“, do patnácti dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 26 252 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Viktora Paka.

IV. Žalovaná je povinna zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou podepsanému soudu dne 30. 5. 2018 domáhal po žalované vydání zdravotní dokumentace, která se týká jeho osoby a to kopie „ambulantiho nálezu ze dne XXX 2017“ a „celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízeného dne XXX 2017, resp. v noci z XXX 2017 na XXX 2017“. Tvrdil, že podstoupil dne XXX 2017 u žalované, jež je poskytovatelem zdravotních služeb, operační výkon, XXX. Dne XXX. 2017 došlo u žalobce k XXX. Žalobce se v jiném řízení vedeném u Okresního soudu v Pardubicích (sp. zn. 106 C 39/2017) domáhá na žalované odčinění vytrpěné bolesti a ztížení společenského uplatnění a v rámci řízení pak žalovaná založila k důkazu znalecký posudek MUDr. Vítězslava Veselého ze dne 15. 12. 2017, jenž mj. odkazuje na „Ambulantní nálezu ze dne XXX 2017“, vypracovaný MUDr. M. Lánským, Ph.D. v době, kdy již žalobce pacientem žalované několik týdnů nebyl, přičemž tento nálezu dále odkazuje na „celkový záznam“ vyšetření žalobce „přístrojem XXX“. Právní zástupce žalobce žádal žalovanou o pořízení a poskytnutí kopie zdravotnické dokumentace o osobě žalobce vedené - poprvé již dopisem ze dne 30. 5. 2017 a po zjištění, že shora citované záznamy chybí, žádal opakovaně dopisem ze dne 17. 5. 2018 o jejich poskytnutí, avšak bezvýsledně. O tyto záznamy žádal právní zástupce žalobce společně s jeho XXX i osobně dne 30. 5. 2018, opět však marně.
2. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. Potvrdila, že žalobce podstoupil operační výkon popisovaný žalobcem, XXX. Žalovaná byla požádána o pořízení a vydání zdravotnické dokumentace dne 15. 5. 2017 a 30. 5. 2017, kopie XXX dokumentace hospitalizační dokumentace byla žalovanou pořízena a vydána. Pokud žalobce požaduje ambulanti nálezu ze dne XXX 2017, tak tento byl vytvořen v rámci interního šetření případu – za účelem přezkoumání správnosti postupu při poskytování zdravotních služeb žalobci, není proto součástí hospitalizační dokumentace žalobce a vznikl jako záznam provedení opětovného hodnocení XXX vyšetření žalobce ze dne XXX 2017, k němuž se ambulanti nálezu ze dne XXX 2017 vztahuje a který má žalobce k dispozici. Žalovaná požadovaný ambulanti nálezu ze dne XXX 2017 žalobci poskytla, záznam z přístroje XXX avšak nikoli s odůvodněním, že programové vybavení počítače náležejícího k přístroji neumožňuje extrahování záznamu a jeho uložení na externí médium, tak aby bylo možné jej žalobci poskytnout. Záznam standardně není součástí zdravotnické dokumentace u žádného z pacientů žalované a plnění, které po ní žalobce požaduje, je objektivně nemožné.
3. Žalovaná v průběhu řízení změnila své stanovisko a tvrdila, že sama žalovaná není schopna zajistit extrahování záznamu z přístroje XXX, potřebuje k tomuto součinnost třetí osoby, přičemž tato za provedení extrahování záznamu požaduje úplatu ve výši 5 710 Kč, k čemuž předložila odborné vyjádření. Žalovaná u XXX využívá možnost hodnocení záznamu přímo na přístroji report není proto vytvářen, neboť u dXXX může být bez adekvátní korekce zavádějící, není tedy součástí zdravotnické dokumentace. Z tohoto důvodu tedy i nadále navrhovala zamítnutí žaloby.

4. Žalobce v průběhu řízení vzal žalobu částečně zpět a to z důvodu, že po podání žaloby (až dopisem ze dne 12. 7. 2018) byl žalobci poskytnut ambulantní nález ze dne XXX 2017. Soud tedy v této části dle § 96 odst. 1 o.s.ř. řízení zastavil, aniž by vyžadoval souhlas žalované, neboť se tak stalo ještě před zahájením řízení (výrok I.).
5. *Podle čl. 10 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně (dále jen „Úmluva“), která podle sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 96/2001 Sb. m. s.vstoupila pro Českou republiku v platnost dne 1. října 2001, je každý oprávněn znát veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu.*
6. *Podle § 53 odst. 1 zák. č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, poskytovatel je povinen vést a uchovávat zdravotnickou dokumentaci a nakládat s ní podle tohoto zákona a jiných právních předpisů. Zdravotnická dokumentace je souborem informací podle odstavce 2 vztahujících se k pacientovi, o němž je vedena.*
7. *Podle ustanovení § 53 odst. 2 písm. d) zákona č. 372/2011 Sb., je zdravotnická dokumentace obsahuje d) informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb.*
8. *Podle § 54 odst. 1 zák. č. 372/2011 Sb. zdravotnická dokumentace může být za podmínek stanovených tímto zákonem vedena v listinné nebo elektronické podobě nebo v kombinaci obou těchto podob. V elektronické podobě je zdravotnická dokumentace pořizována, zpracovávána, ukládána a zprostředkována v digitální formě s využitím informačních technologií.*
9. *Podle § 55 písm. i) zákona č. 372/2011 Sb. informační systém, ve kterém je vedena zdravotnická dokumentace, musí umožňovat vytvoření speciální kopie uložené zdravotnické dokumentace ve formátu čitelném a zpracovatelném i v jiném informačním systému.*
10. *Podle ustanovení § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi mohou v přítomnosti zaměstnance pověřeného poskytovatelem nahlížet, pořizovat si její výpisy nebo kopie pacient, zákonný zástupce nebo opatrovník pacienta;*
11. *Podle § 33 odst. 1 věty první zákona č. 372/2011 Sb. pacient může při přijetí do péče určit osoby, které mohou být informovány o jeho zdravotním stavu, a současně může určit, zda tyto osoby mohou nahlížet do zdravotnické dokumentace o něm vedené nebo do jiných zápisů vztahujících se k jeho zdravotnímu stavu, pořizovat si výpisy nebo kopie těchto dokumentů a zda mohou v případech podle § 34 odst. 7 vyslovit souhlas nebo nesouhlas s poskytnutím zdravotních služeb.*
12. *Podle § 66 odst. 1 zák. č. 372/2011 Sb. pokud si osoba, která je podle § 65 odst. 1 nebo odst. 2 písm. b) až k) oprávněná k pořizení výpisu nebo kopie zdravotnické dokumentace, nepořídí výpis nebo kopii vlastními prostředky na místě, pořídí kopii zdravotnické dokumentace poskytovatel. Výpis zdravotnické dokumentace pro osoby uvedené ve větě první poskytovatel pořídí pouze v případě, je-li to účelnější než pořizení kopie, a to po dohodě s oprávněnou osobou. Poskytovatel pořídí výpis nebo kopii zdravotnické dokumentace pro osoby uvedené v § 65 odst. 1 do 30 dnů od obdržení žádosti pacienta nebo jiné k tomu oprávněné osoby.*
13. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a to na základě následujících skutkových zjištění:

14. Z korespondence žalované s právním zástupcem žalobce bylo zjištěno, že žalovaná v dopise ze dne 12. 7. 2018 uváděla, že záznam z měření přístrojem XXX, které bylo prováděno XXX vyšetření žalobce, je vložen do počítače, který k přístroji přísluší, jeho programové vybavení však neumožňuje převedení záznamu a jeho uložení na externí médium tak, aby bylo možno kopii záznamu poskytnout.
15. Z ambulantního nálezu ze dne XXX 2017 vyhotoveným žalovanou – XXX, bylo zjištěno, že tento nálezhodnotí výsledek XXX.
16. Z ambulantního nálezu ze dne XXX 2017 vyhotoveným žalovanou – XXX, bylo zjištěno, že tento nálezh odkazuje na provedení vyšetření žalobce přístrojem XXX, toto vyšetření je v předmětném ambulantním nálezu nadále popisováno.
17. Z odborného vyjádření XXX, zástupce společnosti Linde Gas, a.s., IČ 00011754, sídlem U Technoplynu 1324, Praha 9 bylo zjištěno, že jejich společnost je distributorem přístroje XXX, výrobce společnost Weinmann, tento instalují na lékařských pracovištích, pracují s programovým vybavením a provádějí zaškolení obsluhy. Tento přístroj umožňuje uložení záznamu do PC pomocí programu XXX, následné otevření záznamu a případný tisk lze jen v nainstalovaném programu XXX. Přístroj XXX umožňuje vyhodnocení záznamu i bez uložení do PC, je opatřen displejem, na kterém lze zobrazit naměřené hodnoty záznamu. Uživatel se může rozhodnout, zda záznam uloží do PC k dalšímu zpracování, nebo zda mu stačí posouzení záznamu data z displeje přístroje.
18. Z cenové nabídky společnosti Linde Gas a.s., kterou pro žalovanou vytvořil vedoucí prodeje XXX, bylo zjištěno, že žalovaná požádala o zaslání orientační nabídky konkrétní ceny za provedení stažení dat z přístroje na paměťovém médiu a tato byla společností Linde Gas a.s. stanovena částkou 5 710 Kč, což zahrnuje cenu servisních prací, dopravy a DPH.
19. Tato skutková zjištění jsou základem pro následující právní závěr soudu:
20. Žalovaná, coby poskytovatel zdravotních služeb, poskytla nezl. žalobci zdravotní péči, coby pacientovi, ve svém zdravotnickém zařízení, o čemž nebylo mezi účastníky sporu. Žalované tak vznikla ve smyslu shora citovaných ustanovení zákona č. 372/2011 Sb. povinnost informovat žalobce o jeho zdravotním stavu, přičemž se jedná o nezletilého pacienta a proto právo na tyto informace náleží zákonnému zástupci nezletilého žalobce. Žalovaná vede a uchovává zdravotnickou dokumentaci, která musí obsahovat mimo jiné i informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb. Náležitosti zdravotnické dokumentace upravuje jak zákon o zdravotních službách, tak i vyhláška č. 98/2012 Sb. o zdravotnické dokumentaci. V řízení bylo prokázáno, že žalovaná prováděla vyšetření žalobce pomocí přístroje XXX dne XXX 2017, výsledky tohoto vyšetření pak interpretovala dále v ambulantních zprávách ze dne XXX 2017 a XXX 2017. Vyšetření pomocí přístroje XXX, je tedy vyšetřením, které je provedeno v elektronické podobě, jedná se o zdravotnickou dokumentaci a je tedy povinností žalované zajistit, aby bylo možné vytvořit kopii této zdravotnické dokumentace v čitelném formátu. V řízení bylo prokázáno odborným vyjádřením XXX, že přístroj XXX umožňuje uložení záznamu do PC pomocí programu XXX, následné otevření záznamu, umožňuje také i tisk tohoto záznamu. Pokud tedy žalobce a jeho zákonný zástupce požaduje, aby žalovaná mu umožnila pořídit si výpisy nebo kopie ze zdravotnické dokumentace, která je o nezl. žalobci vedena, pak je povinností žalované takové žádosti vyhovět. Žalovaná ve vyjádření z 12. 7. 2018, které adresovala žalobci, sama uvedla, že záznam z měření přístrojem XXX je vložen do počítače. Nebylo tedy

prokázáno v řízení, že by žalobce požadoval po žalované nemožné plnění. Žalovaná však přes opakované výzvy žalobce svou zákonnou povinnost pořídit a žalobci poskytnout kopii kompletní zdravotnické dokumentace do 30 dnů od obdržení žádosti, nesplnila. Bylo prokázáno, že žalobce o vydání zdravotnické dokumentace žádal již dne 31. 5. 2017, tuto povinnost žalovaná zcela nesplnila, když žalobci nevydala ambulantní nález z XXX 2017, ani záznam z celkové vyšetření pořízeného přístrojem XXX dne XXX 2017. Nesplnila svou povinnost ani v reakci na následnou písemnou předžalobní výzvu, která jí byla doručena téměř po 1 roce. Obrana žalované, že nelze vydat záznam z přístroje XXX proto, že report z tohoto přístroje se u XXX pacientů nevytváří a proto není součástí zdravotnické dokumentace, že sama není schopna extrahovat záznamy z přístroje XXX a potřebuje k tomuto součinnost třetí osoby a to ještě za úplaty, neobstojí. Jestliže žalovaná provedla vyšetření žalobce přístrojem XXX – poskytla tedy žalobci zdravotní péči, pak je povinna k tomuto vést a uchovávat zdravotní dokumentaci a je její povinností poskytnout pacientovi, jeho zákonnému zástupci v tomto případě, výpisy nebo kopie této zdravotní dokumentace bez ohledu na to, která osoba bude poskytovatelem, tedy žalovanou, pověřena k tomu, aby toto pořízení provedla. Skutečnost, že v tomto konkrétním případě žalovaná potřebuje součinnost třetí osoby a tato provede extrahování záznamu za úplatu, nezbavuje žalovanou povinnosti uloženou jí zákonem č. 372/2011 Sb. Soud tedy žalobě zcela vyhověl pokud jde o povinnost pořídit a žalobci vydat kopii „celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízeného dne XXX 2017, resp. v noci z XXX na XXX 2017“ (výrok II.), když ambulantní nález z XXX 2017 žalovaná po podání žaloby již žalobci vydala.

21. Pokud jde o lhůtu k plnění ve vztahu k výroku II. tohoto rozsudku, tak zde soud zohlednil tvrzení žalované, že k pořízení kopie potřebuje součinnost třetí osoby, a stanovil lhůtu delší než zákonnou třídenní a to lhůtu 15-ti denní. Zde soud pouze upozorňuje, že tato lhůta je zároveň jak pro pořízení, tak i pro vydání předmětného záznamu žalobci.
22. O nákladech řízení rozhodl soud dle § 146 odst. 2 věta první o.s.ř., podle které jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. V dané věci žalovaná až po podání žaloby vydala žalobci ambulantní nález z XXX 2017, jehož vydání se navrhovalo, a tudíž zavinila, že řízení muselo být vůči ní v této části zastaveno. Ve zbývajících částech řízení byl žalobce zcela úspěšný. Z toho důvodu soud přiznal žalobci vůči žalované s odkazem na § 146 odst. 2 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady řízení byly představovány:
- odměnou advokáta za 7 úkonů právní pomoci po 2 500 Kč dle § 9 odst. 3 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č. 177/96 Sb. (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé – podání žaloby, předžalobní výzva, částečné zpětvzetí, 2x vyjádření účast u jednání soudu), tj. 17 500 Kč
 - náhradou jeho hotových výdajů za 7 úkonů právní pomoci po 300 Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. 2 100 Kč
 - cestovným k jednání soudu osobním automobilem zn. XXX, RZ XXX při průměrné spotřebě 5,73 l/100 km, ujetí 215 km k jednání z XXX a zpět, ceně 33,60 Kč /l motorové nafty, sazbě základní náhrady 4,10 Kč /km, tj. celkem 1 296 Kč
 - náhradou za promeškaný čas dle § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb. za 8 půlhodin po 100 Kč, tj. 800 Kč
 - s ohledem na skutečnost, že zástupce žalobce je plátcem DPH, zvyšují se dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. náklady řízení o DPH ve výši 4 556,16 Kč vypočtenou z odměny zástupce za zastupování a z náhrad hotových výdajů (21 696 Kč), neboť tuto částku je zástupce povinen odvést dle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

Žádné mimořádné okolnosti případu, pro které by soud ve smyslu § 150 o.s.ř. výjimečně nepřiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení v plné výši, zjištěny ani tvrzeny nebyly. Ze všech těchto důvodů tedy soud uložil žalované nahradit žalobci náklady řízení ve výši 26 252 Kč.

23. Lhůta k plnění ve vztahu k výroku III. byla stanovena dle ust. § 160 odst. 1 věty před středníkem o.s.ř., když soud neshledal důvody pro stanovení lhůty delší.
24. Vzhledem k tomu, že žalobce byl v řízení osvobozen od soudních poplatků, uložil soud žalované povinnost zaplatit České republice soudní poplatek ve výši 2 000 Kč s odkazem na § 2 odst. 3 zák. č. 549/91 Sb. (výrok IV.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice, písemně, dvojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný požádat soud o výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 22. ledna 2019

Mgr. Leona Poplerová
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Pokorné a soudců JUDr. Víta Pejška a Mgr. Miloše Zdražila ve věci

žalobce: **XXX**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený zákonným zástupcem XXX, narozený dne XXX
zastoupený advokátem JUDr. Viktorem Pakem
sídlem Francouzská 28, Praha 2

proti
žalované: **Nemocnice Pardubického kraje, a. s.**, IČ 27520536
sídlem Kyjevská 44, 532 03 Pardubice
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D.
sídlem Veleslavínova 59/3, Praha 1

o stanovení povinnosti pořídit a vydat kopii zdravotnické dokumentace,
k odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 22. 1. 2019,
č. j. 18 C 131/2018-114,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 9.312 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Viktora Paka.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem zastavil řízení v části týkající se povinnosti vydat žalobci kopii „ambulantního nálezu ze dne XXX 2017“ (výrok I.), žalované uložil povinnost pořídit a žalobci vydat kopii „celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízeného dne XXX 2017, respektive v noci z XXX 2017 na XXX 2017“, do patnácti dnů od právní moci výroku II. rozsudku (výrok II.), žalované uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši

26.252 Kč do tří dnů od právní moci výroku III. k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Viktora Paka (výrok III.) a žalované uložil povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek ve výši 2.000 Kč do tří dnů od právní moci výroku IV. rozsudku (výrok IV.).

2. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že se žalobce proti žalované žalobou podanou u soudu dne 30. 5. 2018 domáhal vydání zdravotní dokumentace týkající se jeho osoby, a to kopie „ambulantního nálezu ze dne XXX 2017“ a „celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízeného dne XXX 2017, resp. v noci z XXX“ s tím, že podstoupil u žalované dne XXX 2017 operační výkon – XXX. Ten se v jiném řízení vedeném u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 106 C 39/2017 domáhá proti žalované odčinění vytrpěné bolesti a ztížení společenského uplatnění, přičemž v průběhu řízení žalovaná předložila k důkazu znalecký posudek MUDr. Vítězslava Veselého ze dne 15. 12. 2017, který odkazuje na „ambulantní nález ze dne XXX 2017“ vypracovaný MUDr. M. Lánským, Ph.D. a „celkový záznam vyšetření žalobce přístrojem XXX“. Právní zástupce žalobce žádal žalovanou o pořízení a poskytnutí kopie zdravotnické dokumentace o osobě žalobce dne 30. 5. 2017, po zjištění, že shora uvedené záznamy chybí, žádal opakovaně o jejich poskytnutí dopisem ze dne 17. 5. 2018 a osobně spolu s XXX žalobce dne 30. 5. 2018, avšak marně. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. Potvrdila, že žalobce u ní podstoupil operační výkon, XXX. Připustila, že byla požádána o pořízení a vydání zdravotnické dokumentace dne 15. 5. 2017 a 30. 5. 2017, kopie ambulantní ORL dokumentace a hospitalizační dokumentace byla pořízena a žalobci vydána a pokud žalobce požaduje ambulantní nález ze dne XXX 2017, uvedla, že tento byl vytvořen v rámci interního šetření případu za účelem přezkoumání správnosti postupu při poskytování zdravotnických služeb žalobci, není proto součástí hospitalizační dokumentace žalobce a vznikl jako záznam provedení opětovného hodnocení XXX vyšetření žalobce ze dne XXX 2017, k čemuž se ambulantní nález ze dne XXX 2017 vztahuje, a který má žalobce k dispozici. Ambulantní nález ze dne XXX 2017 žalovaná žalobci poskytla, záznam z přístroje XXX však nikoli s tím, že programové vybavení počítače náležejícího k přístroji neumožňuje extrahování záznamu a jeho uložení na externí médium tak, aby bylo možné jej žalobci poskytnout, přičemž záznam standartně není součástí zdravotnické dokumentace u žádného z pacientů žalované a plnění, které po ní žalobce požaduje, je objektivně nemožné. V průběhu řízení žalovaná změnila své stanovisko a tvrdila, že sama není schopna zajistit extrahování záznamu z přístroje XXX, potřebuje k tomu součinnost třetí osoby, která za provedení extrahování záznamu požaduje úplatu ve výši 5.710 Kč. Uvedla také, že u XXX pacientů využívá možnost hodnocení záznamu přímo na přístroji, report není proto vytvářen, neboť u XXX pacientů může být bez adekvátní korekce zavádějící, není tedy součástí zdravotnické dokumentace a z tohoto důvodu navrhl zamítnutí žaloby.
3. V průběhu řízení, ještě před zahájením jednání vzal žalobce žalobu zčásti, pokud jde o vydání kopie „ambulantního nálezu ze dne XXX 2017“ zpět s tím, že mu žalovaná tento nález dne 12. 7. 2018 vydala. Okresní soud proto řízení v uvedené části dle ust. § 96 odst. 1 o. s. ř. zastavil. Jinak na danou věc aplikoval ustanovení čl. 10 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně, § 53 odst. 1, § 53 odst. 2 písm. d/, § 54 odst. 1, § 55 písm. i/, § 65 odst. 1 písm. a/, § 33 odst. 1 věty první a § 66 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
4. Z korespondence žalované s právním zástupcem žalobce ze dne 12. 7. 2018 zjistil, že záznam z měření přístrojem XXX, kterým bylo prováděno XXX vyšetření žalobce, je vložen do počítače, který k přístroji přísluší, jeho programové vybavení však neumožňuje převedení záznamu a jeho uložení na externí médium tak, aby bylo možno kopii záznamu poskytnout. Z ambulantního nálezu ze dne XXX 2017 vyhotoveného žalovanou – XXX zjistil, že tento nález hodnotí výsledek XXX ze dne XXX 2017. Z ambulantního nálezu ze dne XXX 2017 vyhotoveným žalovanou – XXX hlavy zjistil dále, že nález odkazuje na provedení vyšetření žalobce přístrojem XXX a že toto vyšetření je v předmětném ambulantním nálezu nadále popisováno. Z odborného vyjádření

XXX, zástupce společnosti Linde Gas, a. s., se sídlem v Praze 9, zjistil, že uvedená společnost je distributorem přístroje XXX, výrobce Weinmann, tento instalují na lékařských pracovištích, pracují s programovým vybavením a provádějí zaškolení obsluhy; uvedený přístroj umožňuje uložení záznamu do PC pomocí programu XXX, následné otevření záznamu a případný tisk lze jen v nainstalovaném programu XXX; přístroj XXX umožňuje vyhodnocení záznamu i bez uložení do PC, je opatřen displejem, na kterém lze zobrazit naměřené hodnoty záznamu; uživatel může rozhodnout, zda záznam uloží do PC k dalšímu zpracování nebo zda mu stačí k posouzení záznamu data z displeje přístroje. Z cenové nabídky společnosti Linde Gas a. s. vytvořené vedoucím prodeje XXX, okresní soud zjistil, že žalovaná požádala o zaslání orientační nabídky konkrétní ceny za provedení stažení dat z přístroje na paměťové médium a tato byla společností Linde Gas a. s. stanovena částkou 5.710 Kč, což zahrnovalo cenu servisních prací, dopravu a DPH.

5. Okresní soud na základě uvedených skutkových zjištění dospěl k právnímu závěru, že žalovaná coby poskytovatel zdravotních služeb poskytla ve svém zdravotnickém zařízení nezletilému žalobci zdravotní péči coby pacientovi, o čemž nebylo mezi účastníky sporu a žalované tak vznikla ve smyslu v rozsudku citovaných ustanovení zákona č. 372/2011 Sb. povinnost informovat žalobce o jeho zdravotním stavu, a protože se jedná o nezletilého pacienta, toto právo náleží jeho zákonnému zástupci. Okresní soud vysvětlil, že žalovaná vede a uchovává zdravotnickou dokumentaci, která musí obsahovat mimo jiné i informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb, přičemž náležitosti zdravotnické dokumentace upravuje zákon o zdravotních službách a také vyhláška č. 98/2012 Sb. o zdravotní dokumentaci. Přitom měl za prokázané, že žalovaná prováděla vyšetření žalobce pomocí přístroje XXX dne XXX 2017, výsledky tohoto vyšetření pak interpretovala v ambulancích zprávách ze dne XXX 2017 a ze dne XXX 2017; vyšetření pomocí přístroje XXX je vyšetřením, které je provedeno v elektronické podobě, jedná se o zdravotnickou dokumentaci a je tedy povinností žalované zajistit, aby bylo možné vytvořit kopii této zdravotnické dokumentace v čitelném formátu. Odborným vyjádřením XXX měl okresní soud za prokázané, že přístroj XXX umožňuje uložení záznamu do PC pomocí programu XXX, následné otevření záznamu, a umožňuje také tisk tohoto záznamu. Proto uzavřel, že pokud žalobce, respektive jeho zákonný zástupce, požaduje, aby mu žalovaná umožnila pořídit si výpisy nebo kopie ze zdravotnické dokumentace, která je o nezletilém žalobci vedena, pak je povinností žalované takové žádosti vyhovět. Poukázala na to, že z vyjádření samotné žalované ze dne 12. 7. 2018 adresované žalobci vyplývá, že záznam z měření přístrojem XXX je vložen do počítače a okresní soud tedy uzavřel, že nebylo po žalované požadováno v řízení nemožné plnění. Přesto žalovaná přes opakované výzvy žalobce svou zákonnou povinnost pořídit a žalobci poskytnout kopii kompletní zdravotnické dokumentace do 30 dnů od obdržení žádosti nesplnila, když žalobce o vydání zdravotnické dokumentace žádal již dne 31. 5. 2017 a žalovaná tuto povinnost zcela nesplnila, když žalobci nevydala ambulantní nález ze dne XXX 2017 a záznam o celkovém vyšetření pořízeném přístrojem XXX ze dne XXX 2017, a tuto povinnost nesplnila ani v reakci na následnou písemnou předžalobní výzvu, doručeno jí téměř po roce. Okresní soud měl obranu žalované, že nelze vydat záznam z přístroje XXX proto, že report z tohoto přístroje se u XXX pacientů nevytváří a tudíž není součástí zdravotnické dokumentace, a že sama není schopna extrahovat záznamy přístroje XXX a potřebuje k tomu součinnost třetí osoby, a to za úplaty, za nedůvodnou. Uzavřel, že pokud žalovaná provedla vyšetření žalobce přístrojem XXX, poskytla žalobci zdravotní péči. Je proto povinna k tomuto vést a uchovávat zdravotní dokumentaci a je také její povinností poskytnout pacientovi, v tomto případě jeho zákonnému zástupci, výpisy nebo kopie této zdravotní dokumentace bez ohledu na to, která osoba bude poskytovatelem, tedy žalovanou, pověřena k tomu, aby toto pořízení provedla. Skutečnost, že v tomto konkrétním případě žalovaná potřebuje součinnost třetí osoby a toto provede extrahováním záznamu za úplatu, nezbavuje žalovanou povinností uloženou jí zákonem č. 372/2011 Sb. Okresní soud tudíž žalobě, aby žalovaná poříдила a žalobci vydala kopii „celkového záznamu vyšetření žalobce

přístrojem XXX pořízeného dne XXX 2017, resp. v noci z XXX“, zcela vyhověl. Lhůtu k plnění této povinnosti stanovil patnáctidenní, tedy delší než zákonnou třídenní s tím, že žalovaná potřebuje k pořízení kopie součinnost třetí osoby. O nákladech řízení pak rozhodl dle ust. § 146 odst. 2 věty první a § 142 odst. 1 o. s. ř. a žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení za jeho zastoupení advokátem - za odměnu za 7 úkonů právní služby po 2.500 Kč (§ 9 odst. 3 písm. d/vyhl. č. 177/1996 Sb. – advokátní tarif), za 7 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), za cestovné k jednání okresního soudu v celkové výši 1.296 Kč, za náhradu za promeškaný čas advokáta za 8 půlhodin po 100 Kč a 21 % DPH. Okresní soud dodal, že žádné mimořádné okolnosti případu, pro které by ve smyslu ust. § 150 o. s. ř. výjimečně žalobci právo na náhradu nákladů řízení v plné výši nepřiznal, nezjistil, a ani takové okolnosti tvrzeny nebyly. V tomto případě stanovil okresní soud lhůtu k plnění zákonnou třídenní dle ust. § 160 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř. Podle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích dále uložil žalované povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek z žaloby ve výši 2.000 Kč, neboť žalobce byl od placení soudního poplatku osvobozen a podle uvedeného ustanovení přešla povinnost zaplatit soudní poplatek na neúspěšnou žalovanou.

6. Proti rozsudku, a to proti všem jeho výrokům, podala včas odvolání žalovaná. Okresnímu soudu vytýkala jeho závěr o tom, že záznam z vyšetření žalobce na přístroji XXX je součástí zdravotnické dokumentace vedené žalovanou o žalobci. Žalovaná je nadále přesvědčena, že záznam součástí zdravotnické dokumentace není. Uvedla, že nepopírá, že přístroj XXX, na němž byl žalobce dne XXX 2017 vyšetřen, uchovává po určitou dobu ve své paměti z tohoto vyšetření záznam, nicméně nelze automaticky přijmout závěr, že tento záznam je součástí zdravotnické dokumentace vedené žalovanou o žalobci. Přístroj XXX automaticky pořizuje a uchovává ve své paměti záznam z vyšetření, která jsou na něm prováděna, programové vybavení přístroje však žalované neumožňuje tento záznam extrahovat na externí médium ve formátu, který by byl mimo programové vybavení přístroje XXX čitelný, což potvrdil i XXX ze společnosti Linde Gas a. s. ve svém vyjádření pro okresní soud, když uvedl, že XXX umožňuje uložení záznamu do PC pomocí programu XXX a následné otevření záznamu a případný tisk lze jen v nainstalovaném programu XXX; přístroj XXX umožňuje vyhodnocení záznamu i bez uložení do PC, je opatřen displejem, na kterém lze zobrazit naměřené hodnoty záznamu a uživatel se může rozhodnout, zda záznam uloží do PC k dalšímu zpracování nebo zda mu stačí k posouzení záznamu data z přístroje. Žalovaná přitom pro účely poskytování zdravotních služeb využívá právě displej přístroje a data obvykle hodnotí již v průběhu vyšetření, respektive bezprostředně po něm, a z tohoto důvodu není funkce extrakce záznamu čitelného mimoprogramového vybavení přístroje pro žalovanou nezbytná a žalovaná nečiní záznam z vyšetření součástí zdravotnické dokumentace vedené o konkrétním pacientovi, když součástí zdravotnické dokumentace je pak závěr z hodnocení přístrojem naměřených dat, tj. ambulantní zpráva, a tak tomu bylo i v případě žalobce. Žalovaná není schopna se svým přístrojovým a programovým vybavením extrahovat záznam vyšetření žalobce na přístroji XXX tak, aby byl čitelný mimo toto vybavení. Dále žalovaná namítala, že ani zákon č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování a ani vyhláška č. 98/2012 Sb. o zdravotnické dokumentaci jí neukládá povinnost učinit součástí zdravotnické dokumentace veškeré záznamy, které jsou při poskytování zdravotních služeb konkrétnímu pacientovi vytvořeny, z čehož vyplývá, že žalovaná nemá právními předpisy stanovenou povinnost zařadit záznam z vyšetření žalobce na přístroji XXX do zdravotnické dokumentace o žalobci vedené. Uvedla, že zdravotnická dokumentace je souborem informací vztahujících se k pacientovi, o němž je vedena, a účelem jejího vedení je zachycení průběhu poskytování zdravotních služeb. Pro tento účel žalovaná do zdravotnické dokumentace vedené o žalobci zařadila ambulantní zprávu, kterou o vyšetření žalobce na přístroji XXX pořídila po tomto vyšetření s využitím projekce vyšetření na displeji přístroje. Podle žalované záznam součástí zdravotnické dokumentace být nemusí a není a výsledek provedeného vyšetření je ve zdravotnické dokumentaci zachycen jiným způsobem (zpráva lékaře) a tudíž jí není možné uložit

povinnost vydat záznam, který součástí zdravotnické dokumentace není a být nemusí a který navíc není schopna v podobě čitelné mimo programové vybavení přístroje XXX sama extrahovat. Poukázala na nabídku společnosti Linde Gas a. s. o tom, za jakých okolností je možné záznam extrahovat, a uvedla, že tuto nabídku založila do soudního spisu, a pokud o ní bude mít žalobce zájem, je připravena poskytnout potřebnou součinnost k extrakci záznamu třetí osobou v souladu s touto nabídkou. Sama však není schopna záznam extrahovat, pokud by jí třetí osoba neposkytla součinnost, a tudíž jí nemůže být objektivně povinnost vydat záznam uložena. Žalovaná nesouhlasila ani s rozhodnutím okresního soudu o náhradě nákladů řízení. Uvedla, že XXX žalobce jí požádala o ambulantní zprávy ORL a hospitalizační dokumentaci dne XXX 2017 a následně zástupce žalobce o toto požádal dne 30. 5. 2017. Kopie ambulantní XXX dokumentace a hospitalizační dokumentace byla žalovanou pořízena a žalobci vydána. Ambulantní nález ze dne XXX 2017 (zjevně správně ze dne XXX 2017), jehož neposkytnutí v rámci kopie dokumentace žalobce žalované vytyká, byl vytvořen v rámci interního šetření případu a není proto ani součástí hospitalizační dokumentace žalobce, když vznikl jako záznam provedení opětovného hodnocení XXX vyšetření žalobce ze dne XXX 2017, k čemuž se vztahuje rovněž ambulantní nález ze dne XXX 2017, který má žalobce k dispozici. Opětovné hodnocení proběhlo na žádost XXX v rámci interního šetření případu žalobce vzhledem ke XXX. Jedná se o kontrolní hodnocení záznamu XXX vyšetření XXX, vytvořené primárně pro účely interního přezkoumání správnosti postupu při poskytování zdravotních služeb žalobci, které potvrzuje shodný nález při původním hodnocení záznamu vyšetření a nejedná se tedy o záznam nového vyšetření žalobce. Zařazení předmětného dokumentu do dokumentace k internímu šetření vedlo rovněž k tomu, že tento záznam nebyl spolu s ambulantní dokumentací XXX a hospitalizační dokumentací poskytnut. Žalovaná dále namítala, že jí byla dne 22. 5. 2018 doručena žádost o vydání zdravotnické dokumentace – ambulantního nálezu ze dne XXX 2017 (správně ze dne XXX 2017) a záznamu z přístroje XXX s tím, že obojí bylo žalobcem požadováno ve lhůtě do 24. 5. 2018, přestože zákon č. 372/2011 Sb. stanoví pro vyřízení žádosti o vydání kopie zdravotnické dokumentace lhůtu 30 dní, a tudíž žalovaná dvoudenní lhůtu považuje za nepřiměřeně krátkou a zjevně šikanózní. Zástupce žalované sdělil dne 25. 5. 2018 zástupci žalobce, že věc byla předána žalované k vyřízení, ale že ve dvoudenní lhůtě není možné žádost vyřídit. Dne 30. 5. 2018 se kolem XXX dostavili na ředitelství žalované advokátní koncipient zástupce žalobce MUDr. Mgr. Mario Švehelka s XXX žalobce a požadovali okamžité vydání kopie zdravotnické dokumentace, ačkoliv si museli být vědomi, že se dostavili po pracovní době a na ředitelství žalované již nebude možné zastihnout kompetentní osoby. Dne 30. 5. 2018 byla podána žalobcem žaloba v dané věci. Žalovaná navrhla, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil a žalobu zamítl a přiznal jí právo na náhradu nákladů řízení, případně aby rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.

7. Žalobce se k odvolání žalované vyjádřil tak, že je považuje za nedůvodné a rozsudek okresního soudu měl za správný. Uvedl, že žalovaná nemůže brojit proti výroku I. rozsudku okresního soudu, kterým bylo zastaveno řízení o povinnosti žalované vydat žalobci kopii „ambulantního nálezu ze dne XXX 2017“, neboť žalobce vzal žalobu zpět poté, kdy mu žalovaná dne 12. 7. 2018 tento ambulantní nález vydala, a první jednání ve věci proběhlo až dne 22. 1. 2019. Žalobce tudíž vzal žalobu zpět před prvním jednáním a žalovaná nemůže se zpětvzetím žaloby nesouhlasit, což okresní soud v odůvodnění rozsudku vysvětlil. Žalobce nesouhlasil s námitkou žalované, že záznam vyšetření žalobce přístrojem XXX není součástí zdravotnické dokumentace, a poukázal na to, že žalovaná v bodě 15. svého odvolání uvádí, že jedna verze zdravotnické dokumentace je taková, k níž pacient přístup nemá - je určena k internímu šetření a zjevně jako podklad pro tvorbu znaleckých posudků určených soudem a druhá zdravotnická dokumentace v neúplné verzi je určena pacientovi. Odkázal na ust. § 53 odst. 1 a 2 písm. d/ zákona č. 372/2011 Sb., které stanoví, že zdravotnická dokumentace je souborem informací o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při

poskytování zdravotních služeb vztahujících se k pacientovi, o němž je vedena. Co je součástí zdravotnické dokumentace, je tedy jednoznačně definováno zákonem, jenž žalované neposkytuje žádný prostor pro libovůli v rozhodování, které záznamy vyšetření žalobce, respektive, které informace o zdravotním stavu žalobce a o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb, součástí zdravotnické dokumentace milostivě „učiní“ a které naopak „neučiní“. Poukázal i na Úmluvu o lidských právech a biomedicíně vyhlášené pod č. 96/2001 Sb. pro Českou republiku, jejíž čl. 10 odst. 2 stanoví, že „každý je oprávněn znát veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu“, tato úmluva je součástí ústavního pořádku České republiky a jako taková je právním předpisem nejvyšší právní síly specificky upravujícím poskytování zdravotních služeb a požívá tudíž výsady aplikační přednosti před zákonem. Ani Úmluva o lidských právech a biomedicíně tedy neposkytuje žalované sebemenší prostor pro libovůli v rozhodování, které záznamy vyšetření žalobci poskytne a které naopak neposkytne a odkázal k tomu na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva – rozsudek ESLP ze dne 24. 8. 2011, stížnost č. 32881/04, § 44-68. Také námitku žalované, že není schopna sama extrahovat na externí médium čitelný záznam z přístroje XXX považoval za nedůvodnou a poukázal na vyjádření společnosti Linde a. s. XXX ze dne 27. 9. 2018 o tom, že přístroj XXX umožňuje uložení záznamu do PC programu pomocí programu XXX a dále, že následné otevření záznamu a případný tisk lze jen v nainstalovaném programu XXX, a vyslovil přesvědčení, že žalovaná programem XXX evidentně disponuje, neboť ve vyjádření ze dne 12. 7. 2018 sama přiznala, že předmětný záznam již je vložen do počítače, který k přístroji přísluší. Navíc sama žalovaná při jednání okresního soudu dne 22. 1. 2019 předložila cenovou nabídku XXX na stažení předmětného záznamu z přístroje XXX přímo na paměťové médium za 5.710 Kč. XXX žalobce žalované tuto částku dne 27. 2. 2019 poukázal na její účet, avšak žalovaná mu ji dne 13. 3. 2019 poukázala zpět, o čemž předložil kopie příslušných bankovních dokladů. Měl za to, že předmětný záznam má sama žalovaná stažen v počítači, který k přístroji přísluší a za pomoci programu XXX je schopna s pomocí jiné osoby tento stáhnout na paměťové médium. Poukázal na ust. § 66 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. o tom, že toto ustanovení ukládá povinnost pořídit kopii zdravotnické dokumentace poskytovateli zdravotních služeb, nikoliv nějaké třetí osobě, a také na ust. § 2006 odst. 1 občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.), že plnění není nemožné, lze-li dluh splnit za ztížených podmínek, s většími náklady, s pomocí jiné osoby nebo až po určené době.

8. Ve vyjádření k odvolání žalobce shrnul, že podle článku 10 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně č. 96/2001 Sb. je každý oprávněn znát veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu, podle § 65 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. si pacient může pořizovat kopie zdravotnické dokumentace o něm vedené, podle § 33 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. může pacient rovněž kdykoliv po přijetí do péče určit osoby, které si kopie zdravotnické dokumentace mohou pořizovat, podle § 66 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. pak pokud si osoba oprávněná k pořízení kopie zdravotnické dokumentace nepořídí kopii vlastními prostředky na místě, pořídí kopii zdravotnické dokumentace poskytovatel do 30 dnů od obdržení žádosti pacienta nebo jiné k tomu oprávněné osoby, podle § 54 zákona č. 372/2011 Sb. pak zdravotnická dokumentace může být za podmínek stanovených uvedeným zákonem vedena v listinné podobě nebo v elektronické podobě nebo v kombinaci obou těchto podob, v elektronické podobě je zdravotnická dokumentace pořizována, zpracovávána, ukládána a zprostředkovávána v digitální formě s využitím informačních technologií, přičemž podle § 55 písm. i/ zákona č. 372/2011 Sb. informační systém, ve kterém je vedena zdravotnická dokumentace, musí umožňovat vytvoření speciální kopie uložené zdravotnické dokumentace ve formátu čitelném a zpracovatelném i v jiném informačním systému. Rovněž poukázal na ust. § 2006 odst. 1 občanského zákoníku o tom, že plnění není nemožné, lze-li dluh splnit za ztížených podmínek, s většími náklady, s pomocí jiné osoby nebo až po určené době.

9. Žalobce nesouhlasil ani s odvoláním žalované proti rozhodnutí okresního soudu o náhradě nákladů řízení a poukázal na to, že ambulantní nález ze dne XXX 2017 žalobci poskytla žalovaná až dne 12. 7. 2018, tedy po podání žaloby, která byla podána dne 30. 5. 2018. Celkový záznam vyšetření žalobce přístrojem XXX dne XXX 2017, resp. v noci z XXX, žalovaná žalobci dosud nevydala. Měl za to, že pokud žalovaná v odvolání žádá, aby jí nezletilý žalobce v XXX nahradil náklady řízení, je to projev naprosté ztráty kontaktu s realitou. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu potvrdil a přiznal mu právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
10. Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu a řízení, které jeho vyhlášení předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), doplnil dokazování o dále uvedené listinné důkazy a uzavřel, že odvolání není důvodné.
11. Z potvrzení o provedení domácí platby České spořitelny a. s. ze dne XXX, že XXX zaslal na účet XXX částku 5.710 Kč se zprávou pro příjemce - úhrada za pořízení kopie celkového záznamu vyšetření XXX, narozeného XXX, přístrojem XXX v noci z XXX.
12. Z tuzemské příchozí úhrady České spořitelny a. s., že XXX obdržel od Nemocnice Pardubice dne XXX částku 5.710 Kč.
13. Odvolací soud se ztotožňuje se skutkovými i právními závěry okresního soudu učiněnými v napadeném rozsudku, a proto na ně odkazuje a pouze s ohledem na námitky žalované uvedené v odvolání dodává následující.
14. Žalovaná podala odvolání proti všem výrokům rozsudku okresního soudu, tedy i proti výroku I., kterým okresní soud řízení částečně zastavil. Okresní soud rozhodl správně, když řízení o vydání kopie ambulantního nálezu ze dne XXX žalobci zastavil, neboť žaloba byla v této části vzata zpět před prvním jednáním soudu o věci samé (§ 96 odst. 1 a 3 o. s. ř.). Odvolání žalované proti výroku I. rozsudku okresního soudu tudíž nemůže být důvodné, neboť žalobce vzal žalobu zpět poté, kdy žalovaná splnila to, co po ní žalobce žalobou požadoval. Ostatně žalovaná ani netvrdila žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že okresní soud rozhodl nesprávně, když řízení částečně zastavil. Pokud se tak navíc stane dříve, než začalo jednání, soud ani nezjišťuje, zda žalovaný (ostatní účastníci) se zpětvzetím žaloby souhlasí (§ 96 odst. 3 o. s. ř.); v případě, že dojde ke zpětvzetí či částečnému zpětvzetí žaloby poté, kdy začalo jednání, zjišťuje soud, zda žalovaný (ostatní účastníci) se zpětvzetím žaloby souhlasí a řízení nezastaví pouze tehdy, pokud ostatní účastníci se zpětvzetím žaloby nesouhlasí z vážných důvodů (§ 96 odst. 2 o. s. ř.). Zde se přitom jednalo o první variantu (žaloba byla částečně vzata zpět před prvním jednáním), a odvolací soud by tedy mohl za uvedené procesní situace rozsudek okresního soudu ve výroku I. změnit a řízení částečně nezastavit pouze tehdy, pokud by snad okresní soud řízení částečně zastavil a žalobce by ve skutečnosti částečně žalobu zpět nevzal. To se však nestalo, žalobce vzal žalobu částečně zpět podáním doručeným okresnímu soudu dne 16. 8. 2018, a žalovaná tuto skutečnost ani nepopírá.
15. Pokud jde o rozhodnutí o věci samé (výrok II. rozsudku okresního soudu), je v dané věci rozhodné, že každý je oprávněn znát veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu (článek 10 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně – sdělení ministerstva zahraničních věcí č. 96/2001 Sb.), dále to, že poskytovatel zdravotnických služeb je povinen vést a uchovávat zdravotnickou dokumentaci a nakládat s ní podle zákona a jiných právních předpisů a že zdravotnická dokumentace obsahuje informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotnických služeb (§ 53 odst. 1 a § 53 odst. 2 písm. d/ zákona č. 372/2011 Sb.). Rozhodné pro danou věc je i to, že do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi mohou nahlížet, pořizovat si její výpisy a kopie pacient, zákonný zástupce nebo opatrovník pacienta (§ 65 odst. 1 písm. a/ zákona č. 372/2011 Sb.), že zdravotnická dokumentace může být vedena v listinné nebo elektronické podobě nebo v kombinaci těchto podob (§ 54 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb.) a že informační systém, ve

kterém je vedena zdravotnická dokumentace, musí umožňovat vytvoření speciální kopie uložené zdravotnické dokumentace ve formátu čitelném a zpracovatelném i v jiném informačním systému (§ 55 písm. i/ zákona č. 372/2011 Sb.).

16. Z uvedeného tudíž vyplývá, že žalobce má právo na veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu, má právo pořizovat si opisy a výpisy ze zdravotnické dokumentace a má právo i na pořízení opisu a výpisu zdravotnické dokumentace vedené v elektronické podobě.
17. Je přitom nepochybné, že požadovaný celkový záznam vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízený dne XXX 2017, resp. v noci z XXX, je ve zdravotnické dokumentaci žalované veden, neboť to sama uvedla ve vyjádření ze dne 12. 7. 2018, když sdělila, že tento záznam vyšetření je vložen do jejího počítače, ale namítala, že ho není schopna extrahovat mimo tento svůj počítač. I odvolací soud sdílí pochybnosti žalobce, že tomu tak skutečně je, nicméně extrahování tohoto záznamu možné je, což bylo v řízení prokázáno odborným vyjádřením společnosti Linde Gas a. s. XXX, který uvedl, že to je možné za pomoci programu XXX, který by měl být instalován v systému žalované, pokud tam již instalován není, a to za částku 5.710 Kč.
18. Byť žalobce - jeho zákonný zástupce nabízel žalované úhradu nákladů za vydání záznamu ve výši 5.710 Kč, odvolací soud má shodně s okresním soudem za to, že žalobce má právo na vydání tohoto záznamu bezplatně, neboť to vyplývá z ust. § 66 odst. 1, § 54 odst. 1 a § 55 písm. i/ a § 65 odst. 1 písm. a/ zákona č. 372/2011 Sb.
19. Odvolací soud tedy uzavírá, že je nepochybné, že o zdravotním stavu žalobce je veden záznam z vyšetření žalobce na přístroji XXX pořízeném dne XXX 2017, resp. v noci XXX, tento záznam je tudíž součástí zdravotnické dokumentace vedené o žalobci a žalobce má právo nejenom znát informaci z tohoto záznamu, ale má právo i na vydání kopie uvedeného záznamu.
20. Ustanovení zákona č. 372/2011 Sb. nejsou přitom samoučelná, ale mají sloužit k tomu, aby pacient jednak znal veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu, které mohou být případně využity při jeho dalším léčení, a v případě pochybností o správnosti postupu zdravotnického zařízení mohou sloužit k posouzení tohoto postupu.
21. Okresní soud tedy rozhodl správně, pokud z důvodu shora uvedených uložil žalované vydat kopii celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX pořízeného dne XXX 2017, resp. v noci z XXX.
22. Okresní soud rozhodl správně i o nákladech řízení, tj. uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení za jeho zastoupení advokátem. Důvodně podaná žaloba byla zčásti vzata zpět pro chování žalované, která až po podání žaloby splnila to, co po ní bylo žalobou požadováno (výrok I. rozsudku okresního soudu), řízení bylo z tohoto důvodu částečně zastaveno a žalobce má právo na náhradu nákladů řízení podle § 146 odst. 2 věty druhé o. s. ř., tedy nikoli věty první, jak nesprávně uvedl okresní soud, jeho rozhodnutí je však věcně správné. Pokud jde o druhou část žaloby, tedy vydání kopie celkového záznamu vyšetření žalobce přístrojem XXX, žalovaná namítala, že žalobce o tento záznam požádal dne 22. 5. 2018 a podal žalobu již dne 30. 5. 2018 a tedy nedodržel lhůtu 30 dnů stanovenou v ust. § 66 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., kterou má žalovaná k vydání zdravotnické dokumentace. Pokud by žalovaná vydala tento záznam ihned po podání žaloby, resp. v třicetidenní lhůtě od výzvy k vydání dokumentu, bylo by snad možné uvažovat o tom, že žalobci nelze z důvodu nedodržení lhůty náhradu nákladů přiznat. Žalovaná však tuto povinnost nesplnila a musela jí být uložena rozsudkem okresního soudu ze dne 22. 1. 2019, a to několik měsíců po podání žaloby (ta byla podána dne 30. 5. 2018). Za této situace má žalobce na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem rozhodně právo.
23. Správně rozhodl okresní soud také o povinnosti žalované zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek z žaloby, neboť žalobce byl od placení soudního poplatku osvobozen a povinnost zaplatit soudní poplatek přešla dle ust. § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích na neúspěšnou žalovanou.

24. Odvolací soud proto ze všech shora uvedených důvodů rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
25. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a úspěšnému žalobci přiznal proti neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 9.312 Kč. Náklady spočívaly v nákladech zastoupení žalobce advokátem – za jeho odměnu za 2 úkony právní služby po 2.500 Kč (§ 7 bod 5. a § 9 odst. 3 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb. – advokátní tarif), za 2 paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 1 advokátního tarifu), za cestovné ve výši 1.296 Kč automobilem XXX, registrační značky XXX při ujetí 215 Km, spotřebě 5,73 l/km nafty a vyhláskové ceně nafty (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu a vyhláška č. 333/2018 Sb.), za náhradu za promeškaný čas advokáta za cestu k odvolacímu soudu a zpět za 8 půlhodin po 100 Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu) a 21 % DPH. Povinnost nahradit žalobci náklady odvolacího řízení uložil odvolací soud žalované ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř.) k rukám jeho zástupce JUDr. Viktora Paka (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání u Okresního soudu v Pardubicích ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu. O dovolání by rozhodoval Nejvyšší soud ČR. Dovolání je přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Pardubice 17. června 2019

JUDr. Alena Pokorná v. r.
předsedkyně senátu